

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2013. évi szeptember hó 17. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Debreceni Törvényszék 2013. évi március hó 22. napján kihirdetett 9.B.622/2012/16. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét megváltoztatja a következők szerint:

I. r. vádlottnál a 3 rb. hivatali visszaélés büntettének törvényhelye Btk. 305. § a/ és c/ pontok.

E vádlott büntetését 150 (egyszázötven) napi tétel pénzbüntetésre enyhíti.

Egy napi tétel összegét 1000 (ezer) forintban határozza meg.

A kiszabott 150 000 (százötvenezer) forint pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész I. r. vádlott büntetésének a súlyosítása, és az előzetes mentesítés mellőzése végett jelentett be fellebbezést.

I. r. vádlott és a védője, valamint III. r. vádlott és a védője felmentésért fellebbeztek.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség az ügyész fellebbezését fenntartotta.

III. r. vádlott védője másodfokon másodlagosan védence vonatkozásában megrovás alkalmazását kérte.

A törvényszék ítélete Kerti Attila II. r. és Molnár István IV. r. vádlottakkal szemben első fokon jogerőre emelkedett, ezért az ő vonatkozásukban az ítéltábla annak felülbírálatát a Be. 349. §-ának (1) bekezdése szerint mellőzte, míg azt I. r. és III. r. vádlottak tekintetében - a Be. 361. §-ában írt nyilvános ülés keretében - a megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében.

Ennek során megállapította, hogy a törvényszék tényállása kis részben hiányos, és az kis részben ellentétes is az iratok tartalmával (Be. 351. § (2) bekezdés b/ és c/ pont), ezért azt a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával az elsőfokú bíróság által elfogadott parancsnoki jellemzés tartalmával kiegészíteni szükséges a következők szerint:

I. r. vádlott 1997. július 1-től kezdte hivatásos rendőri pályafutását őrmesterként, a .. Rendőr Szakközépiskola 1998-ban történt elvégzése után, 2000-ben az egységes bűnügyi szaktanfolyamot is elvégezte.

A ...Rendőrkapitányság .. Rendőrőrsén járőr, majd 1997. szeptember 1-től a Bevetésirányítási Központ III. Közrendvédelmi Csoportjánál járőr. Itt lett helyszínelő-nyomozó, a jogutód Bevetési Osztályon 1999. május 1-től, saját kérelmére.

Soron kívül előléptetései történtek törzsőrmesterré 1999. november 1-én, főtörzsőrmesterré 2000. május 1-én, majd zászlóssá 2004. május 1-én. Sorosan törzszászlós lett 2010. május 1-én.

Főkapitányi dicséretben és pénzjutalomban részesült 2007. november 12-én, 10 éves BM alkalmazási jogviszony alkalmával kapitánysági dicséretben és pénzjutalomban 2007. július 1-én. ... által felajánlott pénzjutalomban részesült 1999. március 29-én.

Fegyelmi eljárásban feddést kapott 2001-ben, mert havi állomány eligazításon nem jelent meg és előzetesen parancsnokának nem jelentette távolmaradását.

Munkatársaihoz való viszonya a Bevetési Osztályon kifogástalan, tisztelettudó, jó kapcsolatteremtő képességgel rendelkezik, parancsnokaival tisztelettudó. Szakmai hozzáállása átlag feletti.

Helyesbíteni is kell annyiban, hogy a ... Rendőrkapitányság vezetője szolgálati beosztásából az eljárás befejezéséig, de legalább 2 hónapra függesztette fel (elsőfokú tárgyalás 14. sorszámú átirat).

Az így kiegészített, illetve helyesbített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért az ítéletábra a törvényszék ítéletét ezen helyesbített, illetve kiegészített tényállás alapján bírálta felül a Be. 352. § (2) bekezdésének megfelelően.

Maradéktalanul eleget tett az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének, feltárta a szükséges bizonyítékokat, azokat mérlegelési körébe vonta, valamint egyenként és összességükben is megfelelően értékelte.

Részletes és meggyőző indokát adta továbbá annak, hogy a tényállása alapjául mely bizonyítékokat - közöttük a vádlottak ténybeli beismerő vallomásait - és miért fogadott, illetve hogy a vádlottak bűnösségüket tagadó nyilatkozatait miért vetette el. A törvényszék indokaival az ítéletábra egyetért.

I. r. és III. r. vádlottak és a védőik által bejelentett felmentést célzó fellebbezéseikben új tény, illetve új bizonyítékot nem jelöltek meg, azok kizárólag az elsőfokú bíróság

mérlegelési tevékenységét támadják, melyek megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethettek, ugyanis az elsőfokú bíróság által mérlegelt bizonyítékoknak a másodfokú bíróság részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt (Be. 351. § (1) bekezdés).

Okszerűen vont következtetést a törvényszék mindkét vádlott bűnösségére, és törvényes az általuk megvalósított bűncselekmények jogi minősítése is.

Itt tér ki az ítéletábra arra, hogy III. r. vádlott vonatkozásában az 1978. évi IV. (elkövetéskori) törvényt alkalmazta, mivel a 2013. július 1-től hatályos Btk. vele kapcsolatosan nem tartalmaz enyhébb rendelkezést.

I. r. vádlott tekintetében azonban a pénzbüntetés körében az újabb törvény az enyhébb, ezért nála a 2012. évi C. törvény képezte az elbírálás alapját. Erre tekintettel tüntette fel az ítéletábra - a Be. 258. § (1) bekezdésének d/ pontjára figyelemmel - I. r. vádlottnál a hivatali visszaélés büntetnének új törvényhelyét a Btk. 305. § a/ és c/ pontjait, továbbá rögzíti az ítéletábra azt is, hogy I. r. vádlott a Btk. 459. § 11/k. pontja szerint minősül hivatalos személynek.

Többségében helyesen tárta fel a törvényszék a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban mivel III. r. vádlottal szembeni „más büntetőeljárás” jogerősen még nem zárult le, annak súlyosítókénti értékelését mellőzi, s az enyhítő körülmények közül ugyanígy tesz I. r. vádlott büntetlen előéletével is, hiszen az nála foglalkoztatási feltétel. Az ítéletábra az „időmúlásnak” is csekélyebb jelentőséget tulajdonít, figyelemmel arra, hogy az elkövetés és a jogerős elbírálás között alig több, mint 2 év telt el.

A törvényszék az intézkedés és annak tartama III. r. vádlottal szembeni meghatározásánál figyelemmel volt e vádlott személyi társadalomra veszélyességére, az általa megvalósított bűncselekmény tárgyi súlyára, a bűnösségének a fokára és a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülményekre is, mellyel elérte az 1978. évi IV. törvény 37. §-ában írt célokat, s enyhítésre - megrovás alkalmazására - az ítéletábra sem látott alapot.

I. r. vádlottnál az ítéletábra - a tényállás részévé tett parancsnoki jellemzés adataira és az e vádlott által megvalósított bűncselekmények valós tárgyi súlyára tekintettel - lehetőséget látott a Btk. 82. § (3) bekezdésének - enyhítő szakasz - alkalmazásával pénzbüntetés, Btk. 50. §-a szerinti kiszabására. A pénzbüntetés napi tétel számát a bűncselekmények tárgyi súlyára figyelemmel 150-ben, míg a napi tétel összegét I. r. vádlott vagyoni, jövedelmi, személyi viszonyaihoz és életviteléhez mérten 1 000 forintban állapította meg.

A meg nem fizetés esetére történő átváltoztatásról az ítéletábra a Btk. 51. §-a alkalmazásával határozott.

Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek.

Az eddig kifejtettekre figyelemmel az ítéletábra a törvényszék ítéletét a Be. 372. §-ának alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Debrecen, 2013. évi szeptember hó 17. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Debreceni Törvényszék 9.B.622/2012/16. számú ítélete az ítélőtábla ítéletében írt változtatásokkal I. r. és III. r. vádlottakkal szemben jogerőre emelkedett és végrehajtandó.

Debrecen, 2013. évi szeptember hó 17. napján

. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

Kiadó.